

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 879

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 13 decembrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
275.		Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	5–6
		Decizia nr. 1.373 din 18 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1307 din Codul civil	7–8
	2	Decizia nr. 1.438 din 25 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 și art. 69 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată	8–11
950.		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.201. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.239/1996 privind înființarea, organizarea și funcționarea Federației Sportului Școlar și Universitar	12–13
	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.612./931. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea și completarea secțiunii A din Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate pentru anii 2011 și 2012, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.591/1.110/2010	14–16
	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 1.371 din 18 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1539 și art. 1541 din Codul civil	3–4
		Decizia nr. 1.372 din 18 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 ¹ din	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea modificării sursei de finanțare a taxelor și impozitelor în cadrul Proiectului privind reconstrucția drumurilor forestiere afectate de inundații și corectarea torentelor din zonele forestiere, prin Acordul-cadru de împrumut F/P 1556 (2006) dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la București la 23 august 2007 și la Paris la 30 august 2007

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — (1) Pentru Acordul-cadru de împrumut F/P 1556 (2006) dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la București la 23 august 2007 și la Paris la 30 august 2007, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 89/2008, cu modificările ulterioare, pentru finanțarea Proiectului privind reconstrucția drumurilor forestiere afectate de inundații și corectarea torentelor din zonele forestiere, echivalentul în lei al sumelor necesare finanțării Proiectului a cărui valoare netă este de 60 milioane euro se va asigura de la bugetul de stat, prin includerea acestor sume în bugetul anual al Ministerului Mediului și Pădurilor, pe toată durata de implementare a Proiectului. Contravaloarea taxelor și

impozitelor, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, aferente Proiectului, datorate și plătibile pe teritoriul României, se va asigura de la bugetul de stat, prin bugetul anual al Ministerului Mediului și Pădurilor, pe toată durata de implementare a Proiectului.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 89/2008 pentru aprobarea Acordului-cadru de împrumut F/P 1556 (2006) dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la București la 23 august 2007 și la Paris la 30 august 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 7 februarie 2008, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 7 decembrie 2011.
Nr. 275.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea modificării sursei de finanțare a taxelor și impozitelor în cadrul Proiectului privind reconstrucția drumurilor forestiere afectate de inundații și corectarea torentelor din zonele forestiere, prin Acordul-cadru de împrumut F/P 1556 (2006) dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la București la 23 august 2007 și la Paris la 30 august 2007

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea modificării sursei de finanțare a taxelor și impozitelor în cadrul Proiectului privind reconstrucția drumurilor forestiere afectate de inundații și corectarea torentelor din zonele forestiere, prin

Acordul-cadru de împrumut F/P 1556 (2006) dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la București la 23 august 2007 și la Paris la 30 august 2007, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 6 decembrie 2011.
Nr. 950.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.371**

din 18 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1539 și art. 1541 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1539 și art. 1541 din Codul civil, excepție ridicată de Valentin Troancă în Dosarul nr. 2.768/116/2010 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 913/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 1.111 din 28 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.768/116/2010, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 1539 și art. 1541 din Codul civil**, excepție ridicată de Valentin Troancă într-o cauză având ca obiect recursul formulat împotriva încheierii de ședință pronunțate de Tribunalul Călărași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că articolele criticate din Codul civil sunt de natură a limita caracterul exclusiv și absolut al exercitării dreptului de proprietate, atenuându-l prin formularea unei sintagme generale, și anume „*atâta timp cât este însărcinat*”. În acest context, consideră că art. 1539 și art. 1541 din Codul civil sunt neconstituționale în măsura în care se solicită mandatarului să remită și ceea ce nu s-ar fi convenit mandantului, fiind o prevedere discriminatorie în raport cu alte contracte similare, prin care o persoană este împuternicită de o altă persoană să efectueze alte demersuri în numele și pentru aceasta.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 1539 și art. 1541 din Codul civil sunt constituționale. În acest sens, arată că nu poate fi reținută contrarietatea textelor de lege criticate cu art. 16 din Constituție, întrucât mandantul și mandatarul nu se află în aceeași situație juridică, astfel că este firesc ca obligațiile lor să fie diferit reglementate. Totodată, apreciază că articolele criticate sunt norme de drept substanțial care nu îngăduiesc sub niciun aspect dreptul de proprietate privată, ale cărui conținut și limite sunt stabilite de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1539 și art. 1541 din Codul civil, care au următorul conținut:

Art. 1539: „*Mandatarul este îndatorat a executa mandatul atât timp cât este însărcinat și este răspunzător de daune-interese ce ar putea deriva din cauza neîndeplinirii lui.*”

Este asemenea îndatorat a termina afacerea începută la moartea mandantului, dacă din întârziere ar putea urma pericol.”;

Art. 1541: „*Mandatarul este dator, oricând i se va cere, a da seama mandantului de lucrările sale și de a-i remite tot ceea ce ar fi primit în puterea mandatului, chiar când ceea ce ar fi primit nu s-ar fi convenit mandantului.*”

Curtea constată că, ulterior sesizării sale, la data de 1 octombrie 2011, a intrat în vigoare noul Cod civil, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011.

Curtea observă că soluția legislativă cuprinsă în art. 1539 alin. 1 din vechiul Cod civil se regăsește parțial în art. 2.017 alin. (1) din noul Cod civil, care prevede că „*Mandatarul nu poate să depășească limitele stabilite prin mandat*”, iar reglementarea cuprinsă în art. 1539 alin. 2 din același act normativ se regăsește în art. 2.035 alin. (2) din noul Cod civil, potrivit căruia, „*În cazul prevăzut la alin. (1) — și anume în caz de deces, incapacitate sau faliment al uneia dintre părți — mandatarul sau*

moștenitorii ori reprezentanții săi sunt obligați să continue executarea mandatului dacă întârzierea acesteia riscă să pună în pericol interesele mandantului ori ale moștenitorilor săi”.

În ceea ce privește art. 1541 din vechiul Codul civil, Curtea observă că soluția legislativă a fost preluată în cuprinsul art. 2.019 alin. (1) din noul Cod civil, care prevede că „Orice mandatar este ținut să dea socoteală despre gestiunea sa și să remită mandantului tot ceea ce a primit în temeiul împuternicirii sale, chiar dacă ceea ce a primit nu ar fi fost datorat mandantului”.

Totuși, având în vedere prevederile art. 102 alin. (1) din cap. VII secțiunea 1 intitulată „Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare a cărții a V-a «Despre obligații» a Codului civil” din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, potrivit căruia „Contractul este supus dispozițiilor legii în vigoare la data când a fost încheiat în tot ceea ce privește încheierea, interpretarea, efectele, executarea și încetarea sa”, Curtea urmează a se pronunța asupra prevederilor art. 1539 și art. 1541 din vechiul Cod civil, care și-au produs efectele față de autorul excepției de neconstituționalitate, potrivit principiului *tempus regit actum*.

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, precum și a celor ale art. 44 alin. (2) referitoare la ocrotirea și garantarea dreptului de proprietate privată, indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că soluția legislativă criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la o critică similară. În acest sens, sunt Decizia nr. 1.210 din 5 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 30 noiembrie 2010, sau Decizia nr. 913 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 30 august 2010, prin care Curtea a statuat că reglementarea criticată nu contravine Legii fundamentale.

Prin aceste decizii, Curtea a constatat că este criticată obligația mandatarului de a da socoteală și de a răspunde pentru îndeplinirea mandatului. Această obligație reprezintă îndatorirea mandatarului de a-i aduce la cunoștință mandantului toate informațiile referitoare la demersurile și rezultatele obținute, precum și de a-i preda bunurile sau valorile primite în

temeiul mandatului, inclusiv înscrisurile doveditoare ale actelor juridice.

Obligația mandatarului de a remite mandantului tot ceea ce ar fi primit în puterea mandatului, chiar când ceea ce ar fi primit nu s-ar fi convenit acestuia din urmă, este justificată de faptul că actele juridice pe care mandatarul le-a încheiat produc efecte direct între terți și mandantul în numele căruia au fost încheiate acele acte, iar nu între mandatar și terți. Dacă terțul dorește restituirea unei sume sau a unui bun, el va acționa direct pe mandant, care va trebui să restituie ce a obținut necuvenit. Mandatarul, nefiind parte contractantă, nu are nicio obligație în acest sens.

Principala obligație a mandatarului este de a executa mandatul (obligație de a face) în limitele și cu respectarea împuternicirii pe care a primit-o de la mandant (art. 1539 alin. 1 din Codul civil, potrivit căruia „mandatarul este îndatorat a executa mandatul atât timp cât este însărcinat” cu acesta). Obligația mandatarului de a îndeplini mandatul este obligație de mijloace (de diligență), și nu de rezultat. Culpă mandatarului în executarea mandatului va fi apreciată diferit, în raport de natura contractului; dacă mandatul este cu titlu oneros, răspunderea pentru culpă a mandatarului va fi apreciată mai sever (*in abstracto*), avându-se în vedere criteriul persoanei prudente și diligente, iar dacă mandatul este gratuit, culpa lui va fi apreciată mai îngăduitor (*in concreto*), prin raportare la diligența pe care acesta o dovedește față de propriile afaceri.

Așa fiind, Curtea apreciază că nu poate fi primită susținerea potrivit căreia textele de lege care stabilesc obligațiile mandatarului într-un contract de mandat contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților, deoarece mandantul și mandatarul nu se află în aceeași situație juridică și, ca urmare, obligațiile lor sunt diferit reglementate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în deciziile menționate mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În sfârșit, referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, Curtea constată că, potrivit acestui articol, conținutul și limitele dreptului de proprietate privată sunt stabilite de lege, astfel încât nu poate fi reținută nici încălcarea acestei norme constituționale.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1539 și art. 1541 din Codul civil, excepție ridicată de Valentin Troancă în Dosarul nr. 2.768/116/2010 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.372

din 18 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50¹ din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 50¹ din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Mihaela Conn în Dosarul nr. 13.866/306/2009 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 15D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 326D/2011, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Monica Puștea în Dosarul nr. 1.556/306/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul identic al excepției de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 15D/2011 și nr. 326D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 326D/2011 la Dosarul nr. 15D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 658/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 430 din 12 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.866/306/2009, **Tribunalul Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „art. 50¹ din Legea nr. 10/2001”**, excepție ridicată de Mihaela Conn într-o cauză având ca obiect pretenții.

Prin Încheierea din 18 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.556/306/2008, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 50¹ din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Monica Puștea într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei decizii civile pronunțate de Tribunalul Sibiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece instituie o situație discriminatorie între cumpărătorii imobilelor achiziționate în baza Legii nr. 112/1995, aplicând un tratament juridic diferit între cumpărătorii ale căror contracte au fost anulate pentru că au fost încheiate cu respectarea Legii nr. 112/1995, față de cumpărătorii ale căror contracte au fost anulate pentru că au fost încheiate cu nerespectarea acestui act normativ. Discriminarea, în opinia autorilor excepției, este evidentă, întrucât ambele categorii de cumpărători au achitat un preț de cumpărare stabilit după criteriile identice, conform Legii nr. 112/1995, ceea ce îi îndreptățește la un tratament juridic egal, ce constă în aplicarea nediferențiată a prevederilor art. 50¹ din Legea nr. 10/2001.

Tribunalul Sibiu — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că legiuitorul a prevăzut dreptul la despăgubiri doar pentru chiriașii-cumpărători care sunt beneficiari ai unor contracte de vânzare-cumpărare încheiate cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995, contracte ce au fost desființate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Totodată, apreciază că legea indică în termeni preciși și clari faptul că, ori de câte ori printr-o hotărâre judecătorească s-a constatat că nulitatea contractului este generată de încălcarea prevederilor acestui act normativ la încheierea contractului, cumpărătorul nu are dreptul la plata prețului de piață al imobilului.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale

criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 50¹ din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, dispoziții ce au fost introduse prin art. I pct. 18 din Legea nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 3 februarie 2009.

Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 50¹: „(1) *Proprietarii ale căror contracte de vânzare-cumpărare, încheiate cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, au fost desființate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile au dreptul la restituirea prețului de piață al imobilelor, stabilit conform standardelor internaționale de evaluare.*

(2) *Valoarea despăgubirilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin expertiză.*”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 16 din Constituție, și având critici similare.

În acest sens este Decizia nr. 658 din 11 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 17 iunie 2010, Decizia nr. 1.183 din 17 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 27 octombrie 2009, sau Decizia nr. 149 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 15 aprilie

2011, prin care Curtea a statuat că art. 50¹ din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 nu contravine Legii fundamentale.

Astfel, cu privire la pretinsa contrarietate față de dispozițiile art. 16 din Constituție, deoarece textul legal criticat nu ocrotește în mod egal dreptul de proprietate dobândit de foștii chiriași în temeiul Legii nr. 112/1995 și dreptul de proprietate dobândit prin nerespectarea cerințelor legii sau chiar prin fraudarea ei, Curtea a reținut că aceasta este nefondată, deoarece principiul egalității impune aplicarea aceluiași tratament juridic unor persoane aflate în aceeași situație juridică.

Or, este evident că persoanele menționate se află în situații juridice diferite. Astfel, apare ca fiind echitabilă soluția ca prima categorie să beneficieze de plata unor despăgubiri ca urmare a desființării pe cale judecătorească a contractelor de vânzare-cumpărare încheiate în mod valabil, la prețul de piață al imobilelor, care să permită cumpărarea unei noi locuințe, având în vedere că, la data dobândirii aceluși imobil de la stat, cumpărătorul a plătit prețul real al imobilului, stabilit în conformitate cu actele normative în vigoare la acel moment.

În ceea ce privește a doua categorie de persoane, care au încheiat contracte de vânzare-cumpărare cu nerespectarea prevederilor Legii nr. 112/1995, acestea sunt lovite de nulitate absolută și, ca atare, și despăgubirile obținute sunt diferite de prima categorie.

Împrejurarea că persoana interesată, deși cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască prevederile Legii nr. 112/1995 cu privire la condițiile de înstrăinare a imobilelor cu destinația de locuință, precum și consecințele juridice ale nerespectării acestora, nu s-a conformat exigențelor legale, dă expresie propriei sale culpe, iar, potrivit principiului „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*”, lipsește de îndreptățire critica reglementării în cauză.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50¹ din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Mihaela Conn în Dosarul nr. 13.866/306/2009 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă și de Monica Puștea în Dosarul nr. 1.556/306/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.373

din 18 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1307 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1307 din Codul civil, excepție ridicată de Olimpia Beatrice Ionescu-Martiș în Dosarul nr. 20.767/233/2009 al Judecătoriei Galați, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 86D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 20.767/233/2009, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 1307 din Codul civil**, excepție ridicată de Olimpia Beatrice Ionescu-Martiș într-o cauză având ca obiect anularea unui act.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 1307 din Codul civil sunt neconstituționale, deoarece interzic vânzarea între soți. În acest context, arată că prin această normă legală se creează o discriminare nejustificată în funcție de calitatea de soți a părților din contract, neexistând niciun motiv temeinic pentru instituirea acestei interdicții. Totodată, se invocă și înfrângerea principiului libertății contractuale, creându-se astfel o incapacitate specială de vânzare-cumpărare, fără a exista un motiv în acest sens.

Judecătoria Galați consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reglementarea criticată fiind în concordanță cu normele constituționale invocate în susținerea excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 1307 din Codul civil sunt constituționale și nu contravin art. 16 din Constituție. În acest sens, apreciază că interdicția vânzării între

soți are menirea să apere principiul revocabilității donațiilor între soți și, totodată, să îi ocrotească pe moștenitorii și creditorii soțului vânzător.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1307 din Codul civil, potrivit cărora „(1) *Vânzarea nu se poate face între soți decât pentru cauză de lichidare, și anume:*

1. *când, în caz de separație de patrimonii, unul dintre soți dă celuilalt, drept plata unei datorii, o avere a sa;*

2. *când bărbatul cedează femeii, chiar nese separată, din averea sa, pentru o cauză legitimă, precum pentru un imobil ce era dator să-i cumpere cu bani dotali, sau pentru o sumă ce-i datora;*

3. *când femeia cedează bărbatului său, din avutul său propriu, drept plata unei sume promisă bărbatului ca dotă.*

(2) *În toate cazurile moștenitorii rezervatari ai părților contractante au drept de a ataca asemenea operații, dacă ele ascund beneficii indirecte.”*

Ulterior sesizării Curții Constituționale, reglementarea legală criticată a fost abrogată expres ca urmare a intrării în vigoare a noului Cod civil, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011.

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a statuat însă că „se poate solicita controlul de constituționalitate numai al acelor dispoziții legale care, în cazuri concrete, sunt incidente pentru soluționarea litigiilor aflate pe rolul instanțelor, legi sau ordonanțe în ansamblu ori doar anumite reglementări din cuprinsul acestora. Instituirea acestei proceduri de control al constituționalității legii aplicabile în cauza dedusă judecării instanței de fond, ca modalitate de acces la justiție, implică în mod necesar asigurarea posibilității de a o utiliza pentru toți cei care au un drept, un interes legitim, capacitate și calitate procesuală. Condiția ca dispoziția legală criticată pentru neconstituționalitate să aibă legătură cu soluționarea cauzei este, evident, necesară, dar și suficientă.”

De asemenea, potrivit art. 102 alin. (1) din cap. VII secțiunea 1 intitulată „*Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare a cărții a V-a «Despre obligații» a Codului civil*” din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, „*Contractul este supus dispozițiilor legii în vigoare la data*

când a fost încheiat în tot ceea ce privește încheierea, interpretarea, efectele, executarea și încetarea sa”.

În aceste condiții, Curtea va analiza constituționalitatea prevederilor art. 1307 din Codul civil, întrucât și-au produs efectele față de autorul excepției de neconstituționalitate, potrivit principiului *tempus regit actum*.

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, precum și a celor ale art. 44 alin. (2) referitoare la ocrotirea și garantarea dreptului de proprietate privată, indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în cauza dedusă controlului de constituționalitate, între soți a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare a unui autoturism, contract ce încalcă prevederile art. 1307 din Codul civil.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1307 din Codul civil, excepție ridicată de Olimpia Beatrice Ionescu-Martiș în Dosarul nr. 20.767/233/2009 al Judecătorei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.438

din 25 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 și art. 69 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 și art. 72 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, astfel cum au fost interpretate

În speță, Curtea reține că autorul excepției, nemulțumit de soluția legislativă existentă, solicită modificarea textului de lege, întrucât prin norma legală criticată se creează o „discriminare nejustificată în funcție de calitatea de soți a părților din contract, neexistând niciun motiv temeinic pentru instituirea acestei interdicții”.

În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, are ca finalitate modificarea prevederilor de lege supuse controlului.

Or, o asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1307 din Codul civil este inadmisibilă.

prin Decizia nr. LXXXVI (86) a Înaltei Curți de Casație și Justiție, excepție ridicată de Ioan Boțan, Liviu Boțan și Dorina Boțan în Dosarul nr. 802/175/2007 al Tribunalului Alba — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 295D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 296D/2011, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Petru Bîrgoz și Valeria Bîrgoz în Dosarul nr. 803/175/2007 al Tribunalului Alba — Secția civilă, precum și în Dosarul Curții Constituționale nr. 297D/2011, în care excepția a fost ridicată de Cornel Ștefănuț și Maria Ștefănuț în Dosarul nr. 804/175/2007 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că autorii excepției de neconstituționalitate au depus concluzii scrise prin care solicită admiterea acestora astfel cum a fost formulată.

Având în vedere obiectul identic al excepției de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 295D/2011, nr. 296D/2011 și nr. 297D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 296D/2011 și nr. 297D/2011 la Dosarul nr. 295D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 24 septembrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 802/175/2007, nr. 803/175/2007 și nr. 804/175/2007, **Tribunalul Alba — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 58 și art. 72 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. LXXXVI (86) din 10 decembrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție**, excepție ridicată de Ioan Boțan, Liviu Boțan, Dorina Boțan, Petru Bîrgoz, Valeria Bîrgoz, Cornel Ștefănuț și Maria Ștefănuț în cauze având ca obiect uzucapiune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că, așa cum sunt interpretate în prezent prevederile art. 58 și art. 72 din Legea nr. 7/1996, cu modificările aduse prin Legea nr. 247/2005, în zonele în care au operat dispozițiile Decretului-lege nr. 115/1938, uzucapiunea în sistem de carte funciară se reglementează în continuare după prevederile vechii legi, respectiv după prevederile art. 27 și art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938. Aplicabilitatea acestor norme de drept face să fie exclusă incidența dispozițiilor referitoare la prescripția achizitivă din Codul civil, fiind astfel în prezența unor norme diferite pentru anumite categorii de cetățeni, în funcție de locul în care aceștia își au domiciliul și de locul situării imobilului asupra căruia se invocă uzucapiunea. În acest context, arată că sunt în prezența unei norme care duce la crearea unei situații de inegalitate, raportat la aceeași situație de fapt, între două persoane, în funcție de locul și domiciliul acestor persoane. Totodată, aceștia consideră că este limitat și accesul la justiție, deoarece, în baza aceleiași situații de fapt, într-o parte a țării este permis accesul la justiție pentru valorificarea unui drept de proprietate dobândit prin uzucapiune, în timp ce în cealaltă parte a țării acest lucru nu este posibil. Așa fiind, autorii excepției apreciază că este evident faptul că aceeași reglementare se aplică diferit în funcție de diferitele zone ale țării.

În sfârșit, se arată că în reglementarea inițială a Legii nr. 7/1996, înainte de modificările aduse prin Legea nr. 247/2005, dispozițiile tranzitorii aveau o logică juridică care permitea aplicarea unitară a legii și în mod egal față de toți cetățenii.

Tribunalul Alba — Secția civilă consideră că prevederile art. 58 și art. 72 din Legea nr. 7/1996 sunt constituționale și nu încalcă principiile constituționale ale egalității cetățenilor în fața legii, garantării dreptului de proprietate și accesului liber la justiție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 58 și cele ale art. 72 din Legea nr. 7/1996, devenit art. 69 ca urmare a republicării și renumerotării textelor, sunt constituționale și nu contravin normelor invocate din Legea fundamentală. Totodată, arată că, în esență, criticile de neconstituționalitate vizează aplicarea și interpretarea legii, ceea ce excedează obiectului controlului de neconstituționalitate, acestea fiind atribute ale instanței de judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 58 și art. 72 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 26 martie 1996, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. LXXXVI (86) din 10 decembrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată cu ocazia soluționării recursului în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la dispozițiile legale aplicabile în cazul acțiunilor care au ca obiect constatarea dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune în teritoriile în care s-au aplicat prevederile Decretului-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, în materia prescripțiilor achizitive împlinite după intrarea în vigoare a Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, decizie publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 14 octombrie 2008.

Curtea observă că, după republicarea Legii nr. 7/1996, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, s-a dat textelor o nouă numerotare, astfel că art. 72 a devenit art. 69, preluând soluția legislativă inițială. De altfel, din înseși considerentele Deciziei nr. LXXXVI (86) din 10 decembrie 2007, Curtea reține că Înalta Curte de Casație și Justiție s-a raportat la prevederile legale criticate în reglementarea acestora după republicarea Legii nr. 7/1996.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, textele de lege criticate, asupra cărora instanța de contencios constituțional

urmează a se pronunța, au fost modificate și completate succesiv, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 2 iulie 2010, și apoi prin Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, în prezent acestea având următorul conținut:

— Art. 58: „(1) Până la deschiderea noilor cărți funciare, în condițiile art. 58¹, în regiunile de carte funciară supuse Decretului-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare sau, după caz, Legii nr. 242/1947 pentru transformarea cărților funciare provizorii din Vechiul Regat în cărți de publicitate funciară și Decretului nr. 2.142/1930 pentru funcționarea cărților funduare centrale pentru căile ferate și canaluri, cu excepția zonelor care fac obiectul legilor de restituire a proprietăților funciare, înscrierile privitoare la imobile, cuprinse în cărțile funciare sau, după caz, în cărțile de publicitate funciară, vor continua să fie făcute în aceste cărți, cu respectarea dispozițiilor Codului civil și ale prezentei legi. În situația în care aceste cărți nu există, sunt inutilizabile sau nu sunt în arhiva Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, sunt aplicabile dispozițiile legale în vigoare referitoare la deschiderea unei noi cărți funciare.

(2) Până la deschiderea noilor cărți funciare, în condițiile art. 58¹, în regiunile de transcripțiuni și inscripțiuni imobiliare, privilegiile și ipotecile legale, sechestrul, urmărirea imobilului, a fructelor și veniturilor sale, punerea în mișcare a acțiunii penale, acțiunile pentru apărarea drepturilor reale privitoare la imobilele neînscrise în cartea funciară, precum și actele și faptele juridice neînscrise în cartea funciară, precum și actele și faptele juridice neînscrise în vechile registre de publicitate funciară, cu respectarea dispozițiilor Codului civil și ale prezentei legi.

(3) În cazul înscrierii unei construcții, al dezlipirii sau alipirii unor imobile înscrise în cărți funciare întocmite în baza Decretului-lege nr. 115/1938 și pentru înscrierea imobilelor dobândite în temeiul legilor de restituire a proprietăților funciare, se va întocmi o documentație cadastrală în vederea deschiderii unei noi cărți funciare, potrivit prevederilor prezentei legi.

(4) Titlurile de proprietate emise în baza legilor de restituire a proprietăților funciare se vor înscrie din oficiu în cartea funciară pe baza planurilor parcelare validate de comisia județeană de aplicare a legilor de restituire a proprietăților funciare și recepționate de către oficiul teritorial, potrivit regulamentului aprobat prin ordin cu caracter normativ al directorului general al Agenției Naționale.”;

— Art. 69 alin. (2) a fost abrogat prin art. 87 pct. 17 din Legea nr. 71/2011, astfel că art. 69 are următorul conținut: „(1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I. [...]”

(3) Titlarii sarcinilor înscrise în registrele de transcripțiuni-inscripțiuni care vor solicita deschiderea cărților funciare pentru imobilele în cauză, în condițiile prezentei legi, și reînnoirea sarcinilor până la data de 31 decembrie 2016 vor beneficia de scutire de la plata tarifelor.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

— art. 37—43 din Legea fondului funciar nr. 59 din 29 octombrie 1974, publicată în Buletinul Oficial nr. 138 din 5 noiembrie 1974, cu modificările ulterioare;

— anexa nr. 1 la Decretul nr. 146/1985 privind înființarea colectivelor de lucrări cadastrale;

— Decretul nr. 305 din 15 septembrie 1971 privind activitatea geodezică, topofotogrammetrică și cartografică, precum și procurarea, deținerea și folosirea datelor și documentelor rezultate din această activitate, publicat în Buletinul Oficial nr. 111 din 26 septembrie 1971;

— orice alte dispoziții contrare prezentei legi.”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, precum și ale art. 136 alin. (5) potrivit cărora proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate sunt apreciate a fi neconstituționale în interpretarea dată acestora prin Decizia nr. LXXXVI (86) din 10 decembrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată cu ocazia soluționării recursului în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Prin dispozitivul acestei decizii, Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție au stabilit că, în situația prescripțiilor achizitive începute sub imperiul Decretului-lege nr. 115/1938 și împlinite după intrarea în vigoare a Legii nr. 7/1996, acțiunile în constatarea dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune în regim de carte funciară sunt guvernate de dispozițiile legii vechi, respectiv ale Decretului-lege nr. 115/1938.

1. Curtea consideră că un prim aspect care se impune a fi analizat este acela al admisibilității excepției de neconstituționalitate. În acest context, prin Decizia nr. 8 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 17 martie 2011, Curtea a reținut că scopul declarat al recursului în interesul legii este acela de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, ca urmare a sesizării, în practică, a unor chestiuni de drept care au primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești. Potrivit art. 330⁷ din Codul de procedură civilă, introdus prin art. I pct. 33 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, decizia se pronunță numai în interesul legii și nu are efecte asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese, iar dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României. Ca atare, obligativitatea dezlegărilor date problemelor de drept, prin soluționarea unui recurs în interesul legii, înseamnă că judecătorul trebuie să se conformeze unei interpretări normative unitare date de instanța supremă.

Așa fiind, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este admisibilă.

2. Analizând pe fond excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate, respectiv art. 58 și art. 69 din Legea nr. 7/1996, republicată, au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, în acest sens fiind, de exemplu, Decizia nr. 653 din 10 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 7 iulie 2008, Decizia nr. 1.615 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 5 ianuarie 2010, și Decizia nr. 587 din 4 mai 2010, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 6 iulie 2010, prin care a statuat că acestea nu contravin Legii fundamentale.

Curtea reține că, în esență, autorii excepției susțin că prin menținerea în vigoare a prevederilor Decretului-lege nr. 115/1938 se aduce atingere egalității în drepturi, aplicându-li-se unor cetățeni un regim juridic discriminatoriu față de cetățenii care nu cad sub incidența acestui act normativ, limitându-se totodată și accesul la justiție. Astfel, aceștia arată că uzucapiunea în sistem de carte funciară se reglementează în continuare după prevederile vechii legi, respectiv după prevederile art. 27 și 28 din Decretul-lege nr. 115/1938, ceea ce conduce la crearea unei situații de inegalitate între persoane, raportat la aceeași stare de fapt, în funcție de domiciliul acestor persoane.

Prin deciziile mai sus menționate, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională a statuat că principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, așa încât, în cazul unor situații diferite, un tratament diferit este posibil atunci când acesta se justifică în mod obiectiv și rațional. Or, aplicabilitatea tranzitorie a prevederilor art. 27 și 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 este justificată obiectiv și rațional de procesul istoric de unificare a legislației după întregirea țării în urma Primului Război Mondial. Astfel, în materia publicității drepturilor reale imobiliare au existat sisteme diferite de publicitate: în unele regiuni, sistemul de transcripțiuni și inscripțiuni, iar în altele, sistemul cărților funciare. Ca efect al aplicării Legii nr. 7/1996 se va realiza o unificare legislativă a regimului de publicitate imobiliară.

În acest context, Curtea apreciază că soluția legislativă de a menține în vigoare Decretul-lege nr. 115/1938 până la finalizarea lucrărilor de cadastru general și a registrelor de publicitate imobiliară nu aduce atingere art. 16 alin. (1) sau art. 21 din Constituție. Acest act normativ are aplicabilitate generală în zonele ce cad sub incidența reglementărilor sale, fiind expresia aplicării legii civile în spațiu.

Astfel, așa cum s-a stabilit prin Decizia nr. LXXXVI (86) din 10 decembrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în timp, legea veche (Decretul-lege nr. 115/1938) ultraactivează în

întregul ei, acțiunea sa neputând înceta decât în momentul fixat de legiuitor.

Rezultă deci că pentru posesia imobilelor situate în regimul de carte funciară, începute sub imperiul Decretului-lege nr. 115/1938, acțiunea în constatarea dreptului de proprietate prin uzucapiune este reglementată de prevederile acestui decret chiar și după data intrării în vigoare a Legii nr. 7/1996.

În istoria statului unitar român au existat și mai există norme legale aplicabile doar pe o anumită parte a teritoriului național, de exemplu: Legea nr. LX/1881 privitoare la executarea silită imobiliară în Transilvania, Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, Legea nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România, însă, așa cum s-a arătat mai sus, existența unor acte normative diferite pentru anumite zone ale țării nu este de natură să creeze discriminări.

În legătură cu instituția discriminării, Curtea a mai reținut că, în sensul art. 4 alin. (2) din Constituție, aceasta poate exista atunci când se stabilesc tratamente juridice diferite pe criterii de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială. Reglementarea criticată stabilește însă un regim diferit în materia publicității bunurilor imobiliare, aplicabilă acestora, pe criteriul apartenenței la spațiul care a fost guvernat de sistemul legislativ.

În sfârșit, referitor la critica autorilor excepției potrivit căreia în reglementarea inițială a Legii nr. 7/1996, înainte de modificările aduse prin Legea nr. 247/2005, dispozițiile tranzitorii aveau o logică juridică care permitea aplicarea unitară a legii și în mod egal față de toți cetățenii, Curtea consideră că aceasta nu înseamnă că prin modificările aduse de legiuitor prin această lege se încalcă vreun drept al autorilor excepției, ci, mai curând, acestea dau expresie principiului neretroactivității legii pentru situațiile în curs de desfășurare.

În sfârșit, Curtea constată că aspectele invocate în motivarea excepției reprezintă, în realitate, probleme de interpretare și aplicare a legii, care sunt de competența instanțelor de judecată, iar nu de competența instanței de contencios constituțional.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 și art. 69 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, excepție ridicată de Ioan Boțan, Liviu Boțan, Dorina Boțan, Petru Bîrgoz, Valeria Bîrgoz, Cornel Ștefănuț și Maria Ștefănuț în dosarele nr. 802/175/2007, nr. 803/175/2007 și nr. 804/175/2007 ale Tribunalului Alba — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.239/1996 privind înființarea, organizarea și funcționarea Federației Sportului Școlar și Universitar

În temeiul art.108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.239/1996 privind înființarea, organizarea și funcționarea Federației Sportului Școlar și Universitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 25 noiembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se aprobă înființarea Federației Sportului Școlar și Universitar ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu sediul în municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sectorul 2.

(2) Organizarea și funcționarea Federației Sportului Școlar și Universitar sunt reglementate în regulamentul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.”

2. Articolul 2 se abrogă.

3. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Scopul Federației Sportului Școlar și Universitar este de a asigura cadrul necesar dezvoltării continue, organizării

și funcționării performante a sportului școlar și universitar la nivelul tuturor elementelor sale de structură și infrastructură.”

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Federația Sportului Școlar și Universitar este organ de specialitate al administrației publice centrale cu personalitate juridică și este finanțată integral de la bugetul de stat.”

5. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Structura organizatorică și statul de funcții ale Federației Sportului Școlar și Universitar se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(2) Federația Sportului Școlar și Universitar are un număr maxim de 17 posturi, funcții publice și contractuale, care se încadrează în numărul maxim de posturi aprobat pentru unitățile și activitățile Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului finanțate integral de la bugetul de stat.

(3) Salarizarea personalului se face în conformitate cu prevederile legale în vigoare.”

6. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Daniel Petru Funeriu

p. Ministrul administrației și internelor,

Mihai Capră,

secretar de stat

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Nicolae Ivășchescu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 30 noiembrie 2011.

Nr. 1.201.

ANEXĂ

(Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.239/1996)

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Federației Sportului Școlar și Universitar

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Federația Sportului Școlar și Universitar, denumită în continuare *F.S.S.U.*, este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, denumit în continuare *M.E.C.T.S.*

Art. 2. — (1) *F.S.S.U.* are sediul în municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sectorul 2, camerele nr. 719, 720, 721 și 722.

(2) *F.S.S.U.* este finanțată integral de la bugetul de stat.

CAPITOLUL II

Scop și atribuții

Art. 3. — Scopul *F.S.S.U.* este de a asigura cadrul necesar dezvoltării continue, organizării și funcționării performante a sportului școlar și universitar la nivelul tuturor elementelor sale de structură și infrastructură.

Art. 4. — (1) *F.S.S.U.* are următoarele atribuții principale:

a) elaborează și susține strategia organizării și dezvoltării activității sportive școlare și universitare și reprezintă interesele *M.E.C.T.S.* în raport cu federațiile sportive naționale;

b) propune *M.E.C.T.S.* politici publice în domeniul sportului școlar și universitar;

- c) inițiază și propune M.E.C.T.S. proiecte de acte normative în domeniul sportului școlar și universitar;
- d) inițiază și organizează programe și acțiuni de atragere a elevilor și studenților la practicarea sportului;
- e) inițiază acțiuni de promovare a sportului, componentă a educației generale și permanente;
- f) coordonează, supraveghează și controlează din punct de vedere metodologic structurile sportive din subordinea M.E.C.T.S.;
- g) coordonează competițiile sportive desfășurate în unitățile și instituțiile de învățământ, organizate de asociațiile sportive școlare și universitare;
- h) elaborează, în colaborare cu federațiile sportive naționale, calendarul competițiilor naționale școlare și universitare pe ramură de sport;
- i) sprijină sau organizează, după caz, competițiile sportive școlare și universitare la nivel local, zonal și național, în colaborare cu inspectoratele școlare și cu instituțiile de învățământ superior;
- j) sprijină, în limitele sale de competență, participarea sportivilor legitimați la structurile sportive școlare și universitare în competițiile naționale oficiale pe ramură de sport;
- k) asigură reprezentarea României la competițiile oficiale organizate sub egida federațiilor internaționale ale sportului școlar și universitar, federații la care este afiliată, colaborând în acest sens cu federațiile sportive naționale, și asigură, în limita bugetului aprobat, premiarea performanțelor deosebite obținute la competițiile sportive internaționale oficiale școlare și universitare;
- l) exercită îndrumarea, supravegherea și controlul, pe linia metodologică a activității sportive, asupra activității structurilor sportive din subordinea M.E.C.T.S.;
- m) colaborează cu Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret în vederea elaborării și susținerii strategiei generale a organizării și dezvoltării activității sportive din România;
- n) colaborează cu organele administrației publice centrale și locale cu atribuții în domeniul sportului, cu instituțiile de cercetare și cu unitățile sanitare de specialitate pentru susținerea sportului pentru toți și de performanță în unitățile și instituțiile de învățământ, pentru asigurarea unei eficiențe sporite pe linia supravegherii și controlului, a formării și perfecționării specialiștilor din domeniul sportului, pentru corelarea finanțării activității sportive, prevenirea violenței în sport și combaterea dopajului în activitatea sportivă școlară și universitară;
- o) conlucrează cu Comitetul Olimpic și Sportiv Român pentru promovarea valențelor educative ale olimpismului în activitatea sportivă școlară și universitară;
- p) supraveghează și controlează respectarea de către structurile sportive școlare și universitare a dispozițiilor legale în vigoare și a prevederilor cuprinse în regulamentele de organizare și funcționare ale acestora, în ceea ce privește activitatea sportivă;
- q) organizează sau sprijină, potrivit legii, formarea, pregătirea profesională și perfecționarea specialiștilor din domeniul sportului, conlucrând în acest scop cu instituțiile și cu organismele de specialitate din țară și din străinătate;
- r) sprijină organizarea și promovarea cercetării științifice și asistenței medicale în domeniul sportiv;
- s) promovează măsurile de prevenire, control și reprimare a folosirii substanțelor interzise și a metodelor neregulate destinate să mărească în mod artificial capacitatea fizică a sportivilor sau să modifice rezultatele competițiilor în activitatea sportivă școlară și universitară;
- ș) organizează evenimente în vederea promovării programelor de sport școlar și universitar;
- t) adoptă măsuri pentru prevenirea și combaterea violenței la manifestările sportive școlare și universitare;

ț) reprezintă interesele M.E.C.T.S. în diferite organe și organisme sportive internaționale ale sportului școlar și universitar;

u) negociază și încheie acorduri, înțelegeri, protocoale și alte documente de colaborare în domeniul sportului școlar și universitar cu organisme de specialitate din țară și din străinătate.

(2) F.S.S.U. poate îndeplini și alte atribuții prevăzute în actele normative în vigoare.

(3) Pentru buna desfășurare a activității, F.S.S.U. beneficiază de acces în bazele sportive care aparțin unităților de învățământ preuniversitar și universitar, cu acordul conducătorilor acestora.

CAPITOLUL III

Dispoziții organizatorice

Art. 5. — (1) F.S.S.U. funcționează cu un număr de maximum 17 posturi, funcții publice și contractuale, care se încadrează în numărul maxim de posturi aprobat pentru unitățile și activitățile M.E.C.T.S. finanțate integral de la bugetul de stat.

(2) Structura organizatorică și statul de funcții ale F.S.S.U. se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(3) Activitatea F.S.S.U. este condusă de un director, funcționar public, numit prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului pe bază de concurs organizat în condițiile legii.

(4) Directorul F.S.S.U. reprezintă instituția în raporturile cu organele administrației publice, cu organizațiile române și străine pentru sport, precum și în raporturile cu persoanele fizice și juridice.

(5) Directorul F.S.S.U. este ordonator terțiar de credite.

(6) În exercitarea atribuțiilor sale, directorul F.S.S.U. emite decizii și instrucțiuni.

(7) Directorul F.S.S.U. se subordonează ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului și îndeplinește atribuțiile stabilite prin fișa postului aprobată de acesta.

(8) Personalul F.S.S.U. este format din funcționari publici și personal contractual.

(9) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile individuale ale personalului F.S.S.U. se stabilesc prin fișa postului, în conformitate cu structura organizatorică și regulamentul intern de organizare al F.S.S.U. aprobat de conducerea acesteia, în termen de 60 de zile de la adoptarea, prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, a structurii organizatorice și a statului de funcții ale F.S.S.U.

(10) Salarizarea personalului F.S.S.U. se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(11) Președintele de onoare al F.S.S.U. este desemnat de ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, la propunerea directorului F.S.S.U.

(12) La nivelul F.S.S.U. pot funcționa comisii consultative pe probleme de sport.

(13) Înființarea, desființarea, competențele și componența acestor comisii se stabilesc prin decizie a directorului F.S.S.U.

CAPITOLUL IV

Patrimoniul F.S.S.U.

Art. 6. — (1) F.S.S.U. administrează bunurile aflate în patrimoniu, în condițiile legii.

(2) Bunurile se evidențiază distinct în patrimoniul F.S.S.U.

(3) În exercitarea drepturilor sale, F.S.S.U. administrează bunurile aflate în patrimoniu, în vederea realizării scopului și obiectului de activitate.

(4) Patrimoniul F.S.S.U. poate fi modificat conform prevederilor legale.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.612 din 29 noiembrie 2011

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 931 din 28 noiembrie 2011

ORDIN

privind modificarea și completarea secțiunii A din Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate pentru anii 2011 și 2012, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.591/1.110/2010

Văzând Referatul de aprobare nr. R.L. 3.394/2011 al Serviciului pentru programe de sănătate din cadrul Ministerului Sănătății și nr. D.G. 3.867 din 28 noiembrie 2011 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, având în vedere prevederile:

— art. 48 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
— Hotărârii Guvernului nr. 1.388/2010 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2011 și 2012, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 925/2011 privind suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2011,

în temeiul art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Secțiunea A din Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate pentru anii 2011 și 2012, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.591/1.110/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 și 53 bis din 21 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La capitolul I „Cadrul general de realizare a programelor naționale de sănătate”, la articolul 19, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Pentru realizarea unor obiective și activități cuprinse în programele naționale de sănătate, Ministerul Sănătății încheie

contracte de servicii pentru depozitarea, conservarea și eliberarea produselor achiziționate la nivel național, a produselor primite ca donație/sponsorizare, precum și pentru incinerarea produselor cu termene de valabilitate expirate, prin negociere cu Compania Națională «Unifarm» — S.A., cu respectarea obiectului de activitate al acesteia prevăzut în statutul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 892/1998 privind înființarea Companiei Naționale «UNIFARM» — S.A.”

2. **Capitolul II „Bugetul alocat programelor naționale de sănătate aprobate pentru anul 2011” se modifică și va avea următorul cuprins:**

„CAPITOLUL II

Bugetul alocat programelor naționale de sănătate aprobate pentru anul 2011

— mii lei —

Denumirea programului	Bugetul de stat		Venituri proprii		Bugetul total		Din care transfer CNAS	
	Credite bugetare	Credite de angajament	Credite bugetare	Credite de angajament	Credite bugetare	Credite de angajament	Credite bugetare	Credite de angajament
1	2	3	4	5	6	7	8	9
I. Programele naționale privind bolile transmisibile	77.448	77.448	53.326	53.229	130.774	130.677	97	0
II. Programul național de monitorizare a factorilor determinanți din mediul de viață și muncă	0	0	5.088	5.088	5.088	5.088	0	0
III. Programul național de hematologie și securitate transfuzională	28.798	28.798	59.615	59.615	88.413	88.413	0	0
IV. Programele naționale privind bolile netransmisibile	333.280	333.280	956.991	911.551	1.290.271	1.244.831	1.063.876	1.018.436

1	2	3	4	5	6	7	8	9
V. Programul național de evaluare și promovare a sănătății și educație pentru sănătate	0	0	8.126	8.126	8.126	8.126	0	0
VI. Programul național de sănătate a femeii și copilului	32.762	32.762	10.544	10.544	43.306	43.306	0	0
VII. Programul național de tratament în străinătate	34.000	34.000	0	0	34.000	34.000	0	0
VIII. Programul pentru compensarea cu 90% a prețului de referință a medicamentelor	0	0	120.000	120.000	120.000	120.000	120.000	120.000
MS acțiuni centralizate	52	52	447	447	499	499	0	0
Credite reținute în Programul național de sănătate			0	45.537	0	45.537		45.537
TOTAL PROGRAME NAȚIONALE DE SĂNĂTATE	506.340	506.340	1.214.137	1.214.137	1.720.477	1.720.477	1.183.973	1.183.973

3. La capitolul III „Structura programelor naționale de sănătate aprobate pentru anii 2011 și 2012”, la subcapitolul I „Programele naționale privind bolile transmisibile”, punctul 2 „Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile”, subpunctul 2.1 „Subprogramul de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare”, după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹⁾, cu următorul cuprins:

„e¹⁾ Activități derulate la nivelul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București:

— achiziționarea vaccinului gripal sezonier, în scopul realizării vaccinării antigripale a populației din grupele cu risc crescut de a contracta sau transmite gripa, conform metodologiei naționale, în conformitate cu recomandările OMS și în funcție de situația epidemiologică.”

4. La capitolul III, la subcapitolul IV „Programele naționale de sănătate privind bolile netransmisibile”, punctul 1 „Programul național de boli cardiovasculare”, subpunctul 1.1 „Subprogramul de tratament al pacienților cu afecțiuni cardiovasculare”, la titlul „Indicatori de evaluare”, subtitlul „1) Indicatori fizici” se modifică și va avea următorul cuprins:

„1) Indicatori fizici:

a) numărul de bolnavi tratați prin proceduri de dilatare percutană/an: 3.488;

b) numărul de bolnavi tratați prin proceduri terapeutice de electrofiziologie/an: 300;

c) numărul de bolnavi tratați prin implantare de stimuloare cardiace/an: 2.523;

d) numărul de bolnavi tratați prin implantare de defibrilatoare interne/an: 80;

e) numărul de bolnavi tratați prin implantarea de stimuloare de resincronizare cardiacă/an: 80;

f) numărul de bolnavi (adulți) tratați prin intervenții de chirurgie cardiovasculară/an: 3.989;

g) numărul de bolnavi (copii) tratați prin intervenții de chirurgie cardiovasculară/an: 434;

h) numărul de bolnavi tratați prin intervenții de chirurgie vasculară/an: 1.763.”

5. La capitolul III, la subcapitolul IV punctul 1 subpunctul 1.2 „Subprogramul de tratament invaziv al infarctului miocardic acut”, la titlul „Indicatori de evaluare”, subtitlul „1) Indicatori fizici” se modifică și va avea următorul cuprins:

„1) Indicatori fizici:

a) numărul de pacienți cu infarct miocardic acut (sindroame coronariene acute cu supradenivelare de segment ST) tratați prin intervenții coronariene percutane/an: 3.422.”

6. La capitolul III, subcapitolul IV punctul 5 „Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană”, subpunctul 5.1 „Subprogramul de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană”, titlul „Indicatori de evaluare”, subtitlul „1) Indicatori fizici”, la litera f) „numărul estimativ de transplanturi ce urmează a fi efectuate, pe tipuri:”, litera f.1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f.1) transplant hepatic: 70;”.

7. La capitolul III, la subcapitolul IV punctul 8 „Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare”, subpunctul „2) Intervenția pentru diagnosticul și managementul amiotrofiilor spinale și distrofiilor musculare de tip Duchenne și Becker, precum și prevenirea transmiterii ereditare a acestora”, la titlul „Natura cheltuielilor”, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) cheltuieli rezultate din programe de formare profesională a personalului de specialitate (medici și personal sanitar mediu) desfășurate la nivelul Spitalului Clinic de Psihiatrie «Prof. dr. Al. Obregia» București: organizare și participare la cursuri, achiziționare, publicare de materiale informative, cărți sau publicații de specialitate;”.

8. La capitolul III, la subcapitolul V „Programul național de evaluare și promovare a sănătății și educație pentru sănătate”, punctul 3 „Supravegherea stării de sănătate a populației”, paragraful „Obiectiv 1: Evaluarea stării de sănătate a copiilor și tinerilor”, titlul „Activități”, la subtitlul „b) Activități derulate la nivelul direcțiilor de sănătate

publică județene și a municipiului București”, după punctul 8 se introduce un nou punct, punctul 9, cu următorul cuprins:
„9. realizarea tipăririi și distribuirii carnetelor de vaccinare.”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, direcțiile de

sănătate publică, casele de asigurări de sănătate, furnizorii de servicii medicale, precum și instituțiile publice nominalizate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ritli Ladislau

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Nicolae-Lucian Duță

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

